

8. Kongressen henstiller til Pressen i alle Lande at indrette en særlig Rubrik i Bladene for Dyreværnet, hvori Meddelelser fra de forskellige Lande kunne optages.

9. Kongressen holder det for at være af stor kulturel Betydning, at der gives Politiets Personale en særlig Undervisning i Dyreværn, saaledes at dette behandles som en Samfundssag, der kræver, at enhver føler sit Ansvar overfor Dyrene og opfatter det som en kær Pligt at tage sig af dem.

10. Kongressen henstiller til de lovgivende Myndigheder, at der gives Bestemmelser om Dyrs Behandling og om Dyrplageri, og at disse Bestemmelser affattes saaledes, at de kunne være til sand Nytte i det praktiske Liv og svare til de Fordringer, som Humaniteten paa det nuværende Tidspunkt maa stille.

11. Da den hensynsløse Jagt paa visse nyttige Fugle, hvis Fjer bruges til Modepynt, vi medføre Udryddelsen af disse Dyr, henstilles det til de lovgivende Myndigheder at udstede Forbud mod Import af saadanne Skind og Fjer. Et lignende Forbud maa udstedes mod Handel med indfangede Sang- og Smaafugle.

12. Kongressen anser det for nødvendigt, at man stræber hen til at faa afskaffet pinlige Forsøg paa Dyr i videnskabeligt Øjemed, da disse Forsøg i højeste Grad opføre den moralske Følelse, og da den nyeste Tids Opfindelser give Midler til ad anden Vej at opnaa bedre Resultater.

13. Der er hidtil aldrig taget noget Hensyn til de Lidelser, som Fisk og andre Havdyr maa undergaa ved Fangst og Forhandling, hvorfor Kongressen nu maa anse det for nødvendigt, at der gives Bestemmelser om disse Dyrs Behandling ved Fangsten og om deres Transport, Opbevaring og Slagtning.

14. 1) Kongressen erklærer, at Bekæmpelsen af de Dyrplagerier, som nu til Dags udøves i Massevis ved Jagt, er en lige saa vigtig Opgave for Dyreværneforeningerne som „Slagtereformen“.

2) Da der for hurtigt at dræbe et Dyr, som løber frit omkring, udkræves mere Duelighed og Øvelse, end der udkræves for at slagte et Husdyr, saa erklærer Kongressen, at Fordringen om, at Jagt kun skal være tilladt de i Skydning uddannede og prøvede Jægere, maa være en Konsekvens af den af de fleste Dyreværneforeninger allerede fremsatte Fordring: at der for at slagte Husdyr skal udkræves faglig Uddannelse.

3) Kongressen erklærer det for meningsløst og moralsk forkasteligt, naar man kalder Jagten for en ædel Fornøjelse.

4) Kongressen holder for, at Parforce-Jagterne og andre Arter af Jagt, ved hvilke Dyrene pines med Forsæt, er et Barbari, som stammer fra en Tid, hvor Menneskets Forhold overfor Dyrene betragtedes som moralsk ligegyldigt. Dette Barbari maa saa meget mere skade Menneskeheden moralske Udvikling, som det navnlig udøves af Medlemmer af de Samfundskredse, hvis Sæder og Anskuelser ere Forbilleder for en stor Del af Folket. — Kongressen beder særlig de Statsoverhoveder, som foranstalte Parforce-Jagter og lignende Forlystelser, indtrængende om at ville afskaffe denne grusomme Skik, især da de i alle civiliserede Lande vedtagne Straffebestemmelser mod Dyrplageri krænkes ved den Slags Jagt.

5) Kongressen udtaler sin Anerkendelse og Sympati overfor Foreningerne for Naturfredning, der søge at tilvejebringe internationale Overenskomster til Værn af de vilde Dyr — ogsaa af Rovdyrene — imod Udryddelsen, og opfordrer Dyreværneforeningerne til at støtte disse og andre Bestræbelser af Foreningerne for Naturfredning.

15. Kongressen udtaler sig for, at Dyreværneforeninger og enkelte Dyrevener maa samvirke for ved Hjælp af Oplysning og Lovgivning at modarbejde Menagerier og andre Former for vilde Dyrs Indespærring i Bure.

16. Kongressen opfordrer alle Landes Dyreværneforeninger til at virke for, at der indenfor Jernbanepersonalet dannes Sammenslutninger til Dyrenes Beskyttelse.

17. Da Bæring af Pelsværk forudsætter Pelsdyrjagt med dens frygtelige Dyrplageri,

da Bæring af Pelsværk er uforenelig med god Smag og moderne Kultur, og da Bæring af Pelsværk ikke er hygiejnisk,

henstiller Kongressen til alle Dyrevener, at de selv lade være med at bære Pelsværk, og at de udbrede Kendskab til de gode Efterligninger af dette, som den moderne Kunstfærdighed frembringer, og derved bidrage til, at Grusomheden ved Pelsdyrjagten ikke alene bliver almindelig bekendt, men ogsaa til sidst forbudt ved Lov.